

overhovedet ikke fremkommet nogen Lov, der krævede særdeles stort Arbejde, som ikke er blevet belagt med Embedsmænd, lige indtil Margarinen f. Gs. Der har jo den ærede Minister faaet sine Inspektører og Kontrolører, der passe det. Jeg har altsaa ikke set mange Love heri Tinget af Betydning i de senere Aar, som ere komne frem ved Forhandling mellem de forhandlende Partier, hvor der ikke er hængt nogle Embedsmænd ved i Slutningen, som Folketinget nødtvungent har maattet tage. Nu ved jeg ikke, om det er Meningen, at vi skulle gaa til en større Forsøgelse af det Embedsmanneri, vi i Djebblivet have. Jeg tror snarere, der er den Mening her i Landet, at det kunde være nok nu, at man skulde snart indstrænke sig, og det var maaske ogsaa en Maade til at imødekomme den økonomiske Trang, som menes at være til Stede her hjemme, ved at faa Embedsmænd i noget ringere Antal end før. Jeg kunde derfor bedre forstaa dette Forslag, hvis der samtidig med Forlangendet fra Regeringens Side om at faa ny Embedsmænd ogsaa gjordes Tilbud om at afflatte nogle, thi det kan næppe være Tvivl undertastet, at der i Djebblivet er oversflødige Embedsmænd her i Landet. Men jeg har aldrig set fra Regeringens Side Forslag om at nedlægge det eller det Embede, fordi der ikke var Trang til det, eller fordi en anden Mand kunde bejerge Arbejdet. Men hvis det var Tilfældet, og den højtærede Minister en Gang kom og sagde: Vi behøve ikke disse Embedsmænd, men vi maa til Gengæld have nogle ny, som kunne udrette det og det Arbejde, saa kunde jeg endda forstaa Stillingen. Men jeg har ikke lagt Mærke til, at noget saadant har været Tilfældet, jeg har ikke lagt Mærke til, at der er affattet Embedsmænd i de sidste Aar. (Afbrydelse af Berntsen). Jeg tror, at det ærede Medlem fra Årsjens (Berntsen) siger noget om Statsbanedriften. Dertil vil jeg kun sige, at tidligere var det ikke Embedsmænd, vi havde at gøre med; det ved det ærede Medlem fra Årsjens, der tidligere var Formand i Udvalget, det ved han lige saa godt som jeg. Nu er det Embedsmænd, og nu skal det ærede Medlem ogsaa se, at deres Tal kommer til at stige. Men jeg tror ikke mere paa den hele saglige Motivering, jeg tror, det er en politisk Afgørelse, en af de mindre politiske Afgørelser, vi skulle gaa til i Slutningen af Samlingen. Jeg tror, at denne Lov hører med til Omkostningerne ved Forliget, Forliget betales jo af Staten, og Omkostningerne skulle nu ogsaa betales af Borgerne. Hvad man nu har faaet til Gengæld for denne Lov, drifter min Fantasi sig ikke til at udmale. Jeg har

hørt, at man har troet at kunne faa Fribilletter til Jærnbanen i den Tid, da Nigsdagen ikke var samlet, men dette Haab stufedes jo, idet det mødte Modstand fra Trafikministerens Side, som mente, at Tidspunktet endnu ikke var kommet, hvor Folketinget frit kunde køre paa Jærnbane uden for Samlingen. Det gør mig ondt, at dette Haab er stuffet, men jeg synes nok, det var en for dyr Betaling at give for 15,000 Kr. ny Embedsmænd for nogle faa Hundrede Kr., som Folketingsmænd og Landstingsmænd kunde køre op paa Jærnbane, men jeg ved ikke tilstrækkeligt om de Forhandlinger, der ere førte i denne Retning. Dernæst har der været Tale om, at denne Lov skulde være en Betaling for Tiendaaflysningen, men det er mig af helt andre Grunde ufatteligt, thi Regeringen har straks fra Begyndelsen af med Velvilje modtaget denne Lov, som jo i ingen Henseende foruretter nogen, det er en ren Højreløve. Da denne Tiendelov jo ingenlunde er noget, som Regeringen skulde have noget imod, da den jo ophæver Folketingets gamle Standpunkt, begriber jeg ikke, hvorfor der skal 15,000 Kr.s Udgift til ny Embedsmænd for at faa denne Lov ført igennem. Jeg vilde ønske, at den ærede Ordfører, ikke for at tilfredsstille min Bidebegærlighed, men kun for at tilfredsstille rimelige Krav fra Folketingets Side vilde sige, hvorfor denne Lov er nødvendig, hvad det er for en politisk Sag, der gør, at vi skulle gennemføre denne Lov lige i Slutningen af Samlingen. Hvorfor ere disse Embedsmænd nødvendige, da de ikke vare det i Fjor og heller ikke i Forfjor? Nu nævnte den ærede Ordfører Landbrugstræbet, men det er heller ikke saa nyt, at vi ikke kunne tænke os Muligheden for, at det kunde være fremkommet før. Jeg vil dog gøre opmærksom paa noget ret mærkeligt i den Henseende. I den Skrivelse, den højtærede Indenrigsminister har sendt til Udvalget, har han udtalt, at han forbeholder sig mundtlig at udtale sig for Udvalget ved en eventuel Conference, om det var rigtig at oprette et saadant Departement som et Landvæsensdepartement med det nuværende Matrifulkontor indbefattet. Jeg skal gøre opmærksom paa, at denne Conference aldrig har været afholdt. Den højtærede Minister har ikke haft Lejlighed til at give os den Begrundelse, han har haft i den Henseende, og Flertallet i Udvalget har altsaa uden denne Conference, som dog synes at have været fornøden, kunnet gaa til dette Skridt, og det er noget, som er stet lige i de sidste Dage, efter at denne Sag har hvilet i Udvalget i mange Maanedes. Efter at